

телство бѣше влѣзло въ тѣсни сношенія съ бжлгарскитѣ Войводи, що се намираха по него врѣме въ Букурещъ; както и съ бжлгарскія таенъ рев. комитетъ. Освенъ това, сжрбското правителство сжстави, пакъ кжмъ есенъта на 1868 година, единъ бжлгарски Легіонъ отъ около 400 души, подъ главната команда на Панайота Хитовъ и на други. Въ тоя Легіонъ впрочемъ имаше освенъ Бжлгаритѣ, Сжрби, Черногорци, Харвати и Арнаути; и сжрбското правителство распржскаше наврѣдъ слухове, че съ помощъта на тоя многоброенъ (!) Легіонъ, ще нападни Турція и ще освободи Бжлгаріѣ; отъ друга же пжкъ страна, дѣйствоваше дипломатическимъ образомъ: за да испразднятъ Турцитѣ крѣпостътж (калето) на Бѣлградъ. А за да си постигни по лесно таж толкова вожделеннж цѣль, Сжрбитѣ плашиха Турцитѣ пакъ съ бжлгарскія Легіонъ, и — тѣ дѣйствително сполучихж цѣльтж си. Най сетнѣ, турското централно правителство склони да се свжршенно испраздни Бѣлградската крѣпостъ, Турцитѣ що живѣяха тогава въ нея, да се заселятъ въ вжтрѣшността на турското царство. Въ слѣдствие на това склоненіе на Високата Порта, издаде се отъ нейна страна нуждната заповѣдъ; и въ скоро время Бѣлградската крѣпостъ се испраздни отъ всички що живѣяха въ нея Турци и именно: военнія тогавашетъ гарнизонъ, що се намираше по него време въ тая крѣпостъ, гражданскитѣ турски правителственни чиновници, заедно съ всичкитѣ турски жители. Значи: сжрбското правителство „си изтжка и втори пжтъ платното съ сждѣйствието на Бжлгарскія Легіонъ слѣдъ 1862 год“. А ние Бжлгаритѣ що придобыхми? — Разяренитѣ Турци що се заселихж между мирнитѣ жители въ Бжлгарія, отъ една страна имъ отнѣмаха разни недвижими имоти (нивя и проч.), а отъ друга ги притѣсняваха до крайность. Това бѣше *къръ-тж* на легкомисленнитѣ, а най паче много и лесно довѣрчивитѣ Бжлгари. —

Ние спомѣняхми впрочемъ по-горѣ че основната двигателна и привлекателна причина, която подбуждаше сжрбското правителство за да ласкай и да привлечя бжлгарскитѣ Войводи